РОМАНОВІ СКИБІ

текст як відмазка — живеш і листаєш
мнешся понуро з ноги до ноги
старість не радість
і радість не старість
все що зосталось
крила й борги

і не відріжу й не відворожу
і не поставлю слухати
де
вечір колише білу сторожу
і загорожу білу пряде

так і залишусь листом осиним
криком совиним привидом
чи
тим хто розріже сонце як диню
і — закричить

і загорнувшись в листя і в сушу
в гори і води
в сад і зело
виригну душу
виплюну душу
все
відлягло